

CAPÍTULO VII. Normas de Protección de Infraestructuras, Sistemas Naturais e Patrimonio Cultural.

Art. 157. Enerxía eléctrica. Servidume

1. A servidume de paso de enerxía eléctrica non impide ó dono do predio servente cercalo, plantar ou edificar nel deixando a salvo dita servidume.
2. Queda prohibida a plantación de árbores e a construción de edificios e instalacións industriais na proxección e proximidades das liñas eléctricas a menor distancia da establecida no Regulamento de Liñas de Alta Tensión.

Estas distancias son as seguintes:

$$D_1 = 3,3 + \frac{U}{100} \text{ metros, cun mínimo de 5 m.}$$

$$D_2 = 1,5 + \frac{U}{100} \text{ metros, cun mínimo de 2 m.}$$

Sendo U a tensión nominal.

Para o cómputo destas distancias nas liñas aéreas terase en conta a situación respectiva máis favorable que poida alcanza-la liña respecto dos elementos de que se trate.

Art. 158. Augas, leitos e ribeiras

1. Non poderán autorizarse novas actividades insalubres ou nocivas que polo seu emprazamento ou vertido de augas residuais poñan en risco as condicións de potabilidade de augas destinadas ó abastecemento, se non cumpren as condicións sinaladas pola Lei 29/1985 de 2 de agosto de Augas e o Regulamento do Dominio Público Hidráulico que desenvolve os Títulos Preliminares I, IV, V, VI e VII de dita lei e demais disposicións legais de aplicación.
2. As actividades cualificadas como nocivas deberán estar dotadas de dispositivos de depuración para eliminar das súas augas residuais os elementos prexudiciais para as actividades primarias, a vida fluvial e mariña e as industrias e actividades situadas na proximidade do lugar onde se efectúe o vertido, segundo o disposto na Lexislación de Augas, Decreto 2414 de 30 de novembro de 1961 de Actividades Molestas, Insalubres, Nocivas e Perigosas, e demais disposicións concordantes.
3. Coa finalidade de preservar da ocupación edificatoria as ribeiras, as marxes e as zonas colindantes dos leitos para garanti-lo establecemento das servidumes de uso público sinaladas na Lei de Augas e no seu Regulamento do Dominio Público Hidráulico así como a conservación e protección das condicións naturais dos ríos e os terreos húmidos colindantes, delimitanse as zonas de servidume de 5 m de anchura para uso público, e as zonas de policía de 100 metros nas que se condicionarán o uso do solo e as actividades que se desenvolvan mediante autorización e informe previo do organismo de conca. Só se poderán exceptuar da regra anterior aquelas instalacións técnicas para a explotación dos recursos propios dos ríos que xustifiquen a necesidade pola súa inmediatez (muíños, piscifactorías, etc.) e que contén co informe favorable do organismo competente.

Nos leitos onde existan zonas naturais pantanosas, xuncais, brañas e calquera outro elemento que forme parte do sistema húmido, os ditos elementos consideraranse incorporados ó leito e as zonas de policía mediranse desde a liña de contacto destas zonas cos terreos agrícolas colindantes.

Art. 159. Ambientación natural e paisaxe

A explotación dos recursos naturais e o desenvolvemento edificatorio haberá de ser compatible coa protección do equilibrio ecolóxico, do medio natural, do medio ambiente e da paisaxe.

Esta protección ten distintos aspectos que comprenden desde a conservación da natureza virxe en zonas determinadas polo Plan Xeral, ata a protección visual da paisaxe, compatibilizándoa coa explotación racional e limitada dos recursos e coa integración da edificación no ambiente.

O Plan Xeral regula a especial protección de determinadas zonas mediante a súa incorporación ó Catálogo de Bens Naturais e Paisaxísticos de acordo co art. 32 LSG.

O territorio declarado Espacio Natural estará ó disposto na lexislación vixente.

Con independencia desta especial protección, estarase á normativa xeral seguinte:

1. Disposición xeral.

O Concello e demais organismos competentes terán en conta o disposto no art. 59 LSG para a adaptación das construcións ó ambiente á hora de proceder á aprobación de Plans e Proxectos e na concesión de licencias.

2. Estudos de impacto ambiental.

Para toda actuación (trazado de infraestruturas territoriais, repoboacións forestais, explotacións mineiras, grandes industrias, etc.) que se prevexa poida altera-lo equilibrio ecolóxico e a paisaxe natural ou introduza cambios importantes na xeomorfoloxía, esixirase a presentación dun estudo de impacto sobre o medio natural nos termos definidos polos RDL 1302/1986 e RD 1131/1988, así como polo D. 81/1989 da Consellería de Agricultura.

3. Estradas.

a. Capa vexetal. Evitarase a desaparición da capa vexetal nas zonas lindantes coas estradas e camiños de novo trazado, repoñendo aquelas franxas que por causas constructivas (almacenamento de materiais, manobrabilidade da maquinaria, asentamentos provisionais, etc.) resultaran danadas ou deterioradas.

b. Taludes e terrapléns. Cando en razón da topografía do terreo e do trazado viario fora necesaria a creación de taludes ou terrapléns, estes deberán ser proxectados de forma tal que non degraden a paisaxe e faciliten a súa plantación e consolidación vexetal.

c. Rectificacións no trazado viario.

Naqueles treitos de estradas ou camiños que quedaran sen uso por alteración no seu trazado, levantarase o firme e repoñerase a súa capa vexetal e a flora natural da zona.

d. Servicios de estradas.

As edificacións para servicios de estradas que se constrúan nas zonas de influencia das mesmas, deberán ser proxectadas tendo en conta o carácter da paisaxe existente na zona para que harmonicen co mesmo.

e. Anuncios e carteis.

A colocación de anuncios na zona de servidume das estradas estará ó disposto no Decreto 1953/1962 de 8 de agosto, Ordes de 22 de agosto de 1962 e de 8 de febreiro de 1965, e Decreto 917/1967 de 20 de abril, en tanto estas disposicións non resulten modificadas ou derogadas pola Lei 25/1988 de Estradas, que prohibe a publicidade en calquera lugar visible desde a zona de dominio público (art. 24 e DT-2ª), así como ó disposto pola Lei 4/1994 de estradas de Galicia.

4. Repoboacións forestais

Simultaneamente á rendibilidade das repoboacións forestais feitas con especies exóticas e de fácil crecemento, valorarase polas Administracións competentes a promoción das especies autóctonas e tradicionais da comarca, con vistas a non romper-lo equilibrio paisaxístico e ecolóxico da zona. En particular as novas plantacións de eucaliptos suxeitaranse ó procedemento e limitacións establecidas no D. 81/1989 da Consellería de Agricultura.

5. Silos de almacenaxe e depósitos

No solo rústico e de acordo en todo caso coa zona correspondente non se permitirán en xeral cercados de fincas que sobrepasen con elementos de fábrica ou opacos a altura de 60 cm, por riba de dita altura só se permitirá o cercado con elementos vexetais e/ou teas metálicas. Só se exceptiona a conservación e reposición de valos pétreos tradicionais xa existentes.

7. Publicidade exterior.

Prohíbese todo tipo de anuncio pintado directamente sobre rochas, taludes, faldras de montes, etc., así como os carteis que constitúan agresión á natureza e á intimidade do home diante da paisaxe. O Concello desenvolverá unha Ordenanza Reguladora da Publicidade Exterior mediante carteleiras.

8. Protección das masas arbóreas e da paisaxe forestal.

a. Para os efectos da aplicación das disposicións normativas contidas no Plan Xeral entenderase por masa arbórea:

1. Os ámbitos de agrupacións singulares de arboredo caducifolio autóctono.

2. Os soutos de ribeira e o arboredo autóctono que acompaña os leitos públicos.

3. Os grupos de arboredo incluídos na delimitación das zonas verdes ou libres públicas.

4. Calquera outro ámbito, público ou privado, que polas súas condicións de densidade, porte, idade ou interese botánica ou paisaxística forme un grupo recoñecible.

5. Os cultivos forestais de superficie superior a 5.000 m².

b. As masas arbóreas estarán suxeitas a protección e tutela pola Concello e organismos competentes. As masas arbóreas en réxime de explotación forestal estarán suxeitas a súa normativa de aplicación derivada das condicións propias do seu aproveitamento madeireiro, sen prexuízo do establecido na ordenanza da zona onde se encontren.

Art. 160. Patrimonio cultural. Definición e catalogación

1. Constitúen bens culturais suxeitos a protección de acordo coas determinacións do Plan Xeral.

a. Os elementos e conxuntos de interese histórico-artístico, arquitectónico ou ambiental de carácter civil e de carácter militar.

b. Os depósitos arqueolóxicos.

c. As igrexas, ermidas e conxuntos rurais de interese histórico-artístico, arquitectónico ou ambiental.

d. Os muíños, edificios e conxuntos rurais de interese histórico-artístico, arquitectónico ou ambiental.

e. Os cruceiros e outros elementos de arquitectura do territorio de interese histórico, arquitectónico ou ambiental.

f. Os elementos menores tales como: pozos, lavadoiros, fontes, hórreos, petos de ánimas, pombais, panteóns, palcos, selos e outros.

g. Calquera outro elemento que por aplicación da lexislación vixente e a iniciativa da Administración competente se determine.

2. Os bens culturais suxeitos a protección polo Plan, son os incluídos no Catálogo complementario de elementos e conxuntos obxecto de protección, para os efectos do disposto no artigo 32 LSG.

3. Na medida que sexa de aplicación estarase ó disposto na Lei 16/85 de Patrimonio Histórico Español, Lei 8/95 do Patrimonio Cultural de Galicia, Decreto 449/73 sobre protección de Hórreos e Cabazos de Galicia, Decreto 571/63 sobre Cruceiros e Decreto 22 de abril de 1949 sobre Protección de Castelos Españóis.

Art. 161. Os edificios, conxuntos e elementos de interese histórico-artístico, arquitectónico e/ou ambiental, catalogados. Regulación xeral

1. A protección destes edificios, conxuntos e elementos vai encamiñada á súa conservación, rehabilitación e posta en valor, regulándose a realización de determinadas obras en función das características do obxecto protexido.

Os edificios, conxuntos e elementos catalogados polo seu interese histórico, artístico, arquitectónico, urbanístico e/ou ambiental, serán obxecto de protección, e ateranse á ordenación específica da zona onde se sitúan, á lexislación do Patrimonio que sexa de aplicación e ás determinacións específicas que seguen e que se articulan clasificando a súa protección en integral ou non integral de acordo co citado Catálogo. Para os efectos da definición do seu contorno estarase ó disposto no artigo 30 das vixentes Normas Complementarias de Planeamento da Provincia da Coruña.

2. A Administración competente en materia de protección de bens culturais e o Concello coordinarán as súas competencias respectivas de acordo ás determinacións deste Documento e sen prexuízo da ampliación do Catálogo. O Concello solicitará con carácter previo á concesión de licencias de obras nos bens inmobles declarados de interese cultural e no seu contorno, informe do organismo competente en materia de protección histórico-artística, dándolle conta no prazo de dez días das autorizacións ou licencias concedidas, conforme ó establecido nos arts. 20.4 LPHE, 37 e 44 LPCG.

Art. 162. Edificios, conxuntos e elementos obxecto de protección integral

1. **Alcance da protección.**

Distinguiranse os seguintes casos en función da natureza do obxecto protexido:

a. Cando o obxecto protexido sexa un edificio e no Catálogo figure exclusivamente como tal, a protección entenderase que se estende a toda a parcela onde se localice a edificación, quedando excluída calquera segregación en novas parcelas para edificios protexidos en solo urbano, rústico ou de núcleo rural.

No caso de edificios situados no medio rural con parcelas de grande extensión esta condición entenderase referida como mínimo á área definida por unha liña homotética trazada a 50 metros de distancia dos muros exteriores da edificación ou grupo de edificacións que integran o conxunto edificatorio a protexer (edificio principal e as súas edificacións auxiliares; igrexa e adro; etc.).

En calquera caso toda nova edificación que se fora a situar nas inmediacións do elemento protexido aterase ó establecido no art. 59 da LSG.

b. Cando o obxecto protexido sexa un edificio ou edificios e os xardíns ou espazos libres que con el forman unha unidade (igrexa e adro, casa-pazo, xardín-horta, etc.) ou conxunto (igrexa, casa rectoral e campo de festas, etc.) quedará excluída calquera segregación do ámbito protexido. Nos espazos non ocupados pola edificación, calquera modificación dos elementos que configuren formalmente o ámbito será obxecto de licenza. O Concello deberá solicitar informe de facultativos ou organismos competentes cando a modificación pretendida non se xustifique

como conservación ou mantemento e poida supoñer un cambio de carácter do ámbito protexido. Expresamente queda prohibida a corta de especies arbustivas ou arbóreas que polo seu porte, idade ou situación estratéxica, sexan autóctonas ou non, formen parte importante da xardinería ou do contorno inmediato. Para as novas edificacións que se vaian a situar nas inmediacións do conxunto protexido estarase ó establecido no art. 59 da LSG.

2. Obras permitidas.

Con carácter xeral autorizaranse obras de restauración total ou parcial e de conservación.

No caso de que nun edificio catalogado e obxecto de protección integral se pretendese efectuar algunha obra non clasificable como de conservación ou restauración e si de consolidación e rehabilitación, a necesidade e oportunidade de ditas obras haberá de xustificarse na memoria do proxecto que acompañe á solicitude de licencia. O Concello poderá denegar dita licencia se considerase que é posible e conveniente un maior grao de protección e conservación. A tal efecto, o Concello poderá solicitar informe previo de facultativos ou organismos competentes.

Explicitamente quedan prohibidas as obras de reestructuración e derruba parcial ou total. Igualmente as de rehabilitación que supoñan un cambio tipolóxico.

3. Documentación para solicitude de licencia.

A solicitude de licencia de restauración, e de se-lo caso, de consolidación ou rehabilitación, ademais dos documentos esixidos nas ordenanzas municipais, deberá ser acompañada da documentación seguinte:

- a. Descrición do marco referencial de orixe do edificio: propiedade que ordenou a súa construción, autores de proxecto e obra, uso orixinal ó que se destinou, variacións de uso e propiedade, etc.
- b. Evolución do edificio e do contorno inmediato que poidan xustifica-las solucións adoptadas.
- c. Levantamento a escala 1/100 do edificio na súa situación actual (plantas, alzados exteriores e interiores, seccións, etc.) e das edificacións auxiliares e complementarias, así como as ampliacións de escala necesarias de detalles característicos. Levantamento da parcela onde se enclava, á escala non menor de 1/500 indicando a situación relativa dos edificios principal e auxiliares e especificando os cultivos, arboredo, xardinería, etc.
- d. Descrición fotográfica do edificio e montaxe das solucións adoptadas tanto das propias edificacións como da xardinería, etc.
- e. Memoria xustificativa da oportunidade da obra a realizar, así como dos efectos sobre os usos e usuarios actuais e sobre os elementos obxecto de protección.
- f. Proxecto detallado das obras a realizar especificando con claridade as zonas e elementos afectados.

4. No caso de edificios protexidos no medio rural enclavados en grandes fincas, a solicitude de licencia de calquera tipo que afecte a unha área definida por unha liña homotética a 100 m de distancia dos muros exteriores da edificación ou grupo de edificacións que integran o conxunto edificatorio a protexer, deberá ir acompañada, ademais dos documentos esixidos nas Normas de aplicación, pola documentación seguinte:

- a. Plano de situación en relación ó edificio a protexer.
- b. Incidencia no contorno da obra ou actividade para a que se solicita licencia así como memoria xustificativa da non alteración das condicións ambientais e paisaxísticas do ben cultural protexido (no caso de edificacións incluírá relación detallada de materiais a empregar e da solución formal adoptada).

Art. 163. Edificios, conxuntos e elementos obxecto de protección non integral

1. Alcance da protección.

Distinguiranse os seguintes casos en función da natureza do obxecto protexido.

a. Cando o obxecto protexido sexa un edificio e no Catálogo figure exclusivamente como tal, a protección entenderase que se estende a toda a parcela onde se localice, quedando excluída calquera segregación en novas parcelas para edificios protexidos en solo urbano, rústico e de núcleo rural.

No caso de edificios situados no medio rural con parcelas de grande extensión, esta condición entenderase referida como mínimo á área definida por unha liña homotética trazada a 50 metros da edificación ou grupo de edificacións que integran o conxunto edificatorio a protexer.

En calquera caso toda edificación nova que se fora a situar nas inmediacións do elemento protexido aterase ó establecido no art. 59 da LSG.

b. Cando o elemento protexido non sexa unha edificación entenderase que a protección afecta non só ó propio elemento senón tamén a un contorno que garanta o mantemento do significado do elemento protexido e o seu libre acceso e contemplación. Este contorno será como mínimo de tres metros arredor de todo o perímetro do elemento. No dito contorno non se poderán levantar novas edificacións nin permitir usos distintos dos actuais, salvo o uso de espacio libre público.

2. Obras permitidas.

Con carácter xeral autorízanse obras de restauración total ou parcial, de conservación, consolidación e rehabilitación.

a. Cando nun edificio obxecto de protección non integral se pretendese unha reestructuración xeneralizada (conservación da envolvente externa –fachadas e cubertas- e baleirado interior) o Concello esixirá a presentación da documentación complementaria que se especifica no epígrafe correspondente deste artigo, e a memoria do proxecto que acompañe á solicitude xustificará suficientemente que as obras que se proxectan non afectan ó carácter do edificio obxecto de protección nin ó do seu contorno. Se o Concello estimase que dito carácter non queda garantido poderá denegar a licenza.

Explicitamente quedarán prohibidas as derrubas parciais ou totais que afecten á envolvente do edificio (fachada e cubertas), a modificación dos ocos e demais cambios na dita envolvente que desvirtúen a composición xeral.

b. Cando a cualificación correspondente ó edificio protexido permita a adición de plantas ata alcanza-la máxima permitida ou outras adicións permitidas, manteranse as condicións estruturais da planta do edificio, interpretando no volume engadido a composición, ritmo de ocos, e demais características arquitectónicas do edificio existente, con solucións materiais acordes co criterio de posta en valor do edificio catalogado.

c. Cando a protección se refire a conxuntos, as novas construcións permitidas haberán de adecuarse ás características compositivas dos mesmos, someténdose ás esixencias de valoración dos elementos protexidos, tanto na súa volumetría como na súa disposición e materiais.

3. Documentación para solicitude de licenza.

Nos edificios con protección non integral, as solicitudes de licenza de reestructuración e/ou adición de plantas ou incremento de volume, incluírán preceptivamente, ademais dos documentos esixidos nas Normas de aplicación, a documentación detallada seguinte:

a. Descrición fotográfica pormenorizada do estado actual do edificio ou conxunto e dos seus elementos máis característicos..

b. Alzado fotográfico do treito de vía onde estea situado o edificio.

c. Proxecto detallado das obras a realizar especificando con claridade as zonas e elementos afectados e a súa integración arquitectónica co edificio que se protexe.

Presentarase levantamento da parcela en que se localiza a edificación a escala non menor de 1/500 indicando a situación relativa dos edificios principal e auxiliares e especificando os cultivos, arboredo, xardinería, etc.

Art. 164. Patrimonio arqueolóxico.

Esta protección comprenderá as zonas que se catalogan nestas Normas ou se cheguen a catalogar por constar a presenza de depósitos arqueolóxicos ou porque existan razóns que permitan supoñer a existencia de restos soterrados ou ocultos. Con carácter xeral estarase ó establecido no Título III da LPCG.

Nestas zonas quedan prohibidas tódalas operacións que impliquen variacións das condicións existentes na área delimitada (movementos de terras, edificación, urbanización, etc.), cando o depósito estea descuberto e localizado. No caso de que non exista depósito localizado, pero si razóns que permitan supoñer a súa existencia (restos soterrados ou ocultos) calquera operación que implique variación nas condicións existentes, supeditarase ós resultados da investigación previa dos posibles restos.

Nos depósitos que estean ou chegaran a estar declarados polo organismo competente, non se poderá realizar ningunha operación sen a súa autorización previa e baixo inspección do mesmo.

Fóra das áreas catalogadas, en calquera terreo en que aparecera un depósito ou indicios razoables da súa existencia, a Corporación ordenará a inmediata paralización das obras que se estiveran realizando e dará conta ó organismo competente da Xunta de Galicia para que adopte as medidas de protección legalmente establecidas.

En tanto en tanto non se produza unha actuación de investigación arqueolóxica de prospección, tendente por unha parte a perfeccionar o inventario existente na Dirección Xeral do Patrimonio, e por outra acadar un proceso de protección, estarase ó disposto no apartado c) do artigo 30 das vixentes Normas Complementarias Provinciais.

Art. 165. Cruceiros e outros elementos construídos de interese cultural

A súa protección afecta ós elementos que se catalogan nestas Normas e a un contorno que garanta o mantemento da súa significación cultural e histórica, así como o libre acceso e contemplación. Este contorno será como mínimo de tres metros ó redor de todo o perímetro do elemento. No dito contorno non se poderán levantar novas edificacións nin permitir usos distintos dos actuais, nin novos usos, salvo o de espazo libre público. O traslado do elemento a outro emprazamento dentro do Termo Municipal requirirá licencia e informe favorable do Concello. Expresamente prohibese o traslado cando signifique a privatización dun elemento de uso público ou implique restricción do seu uso ou contemplación. En calquera caso estarase ó disposto pola lexislación vixente, en relación ós hórreos ou cabazos (D. 449 de 22.2.1973), ós cruceiros e petos de ánimas (D. 571 de 14.3.1963) e ós escudos, emblemas, pedras heráldicas, selos de xustiza, cruces de termo e similares (D. de 14.3.63).

Obras permitidas. Con carácter xeral autorizaranse exclusivamente as obras de restauración total ou parcial e as de conservación.

Para a solicitude de licencia de ditas obras, ós documentos esixidos nas ordenanzas municipais acompañarase aquela da documentación esixida por estas Normas para os edificios obxecto de protección integral, que sexa de aplicación ás especiais características do elemento de que se trate.

Art. 166. Coordinación de actuacións

1. As administracións competentes en materia de protección de bens culturais e o Concello coordinarán as súas competencias respectivas para o mellor desenvolvemento das determinacións deste Plan Xeral.
2. A este fin as zonas de respecto que se determinen procurarán ter en conta a ordenación contida no Plan Xeral. Así mesmo procurarase que os graos de protección esixibles por declaracións de Bens de Interese Cultural sexan coherentes coas determinacións do Plan.
3. As administracións competentes en materia de protección de bens culturais e de espazos naturais protexidos polo Plan, velarán pola observancia das determinacións contidas neste e asesorarán ó Concello para a súa mellor aplicación.
4. De acordo ó disposto na LSG e no Plan Xeral, poderán redactarse Plans Especiais para o mellor cumprimento destas determinacións.